

KOMISJA EUROPEJSKA

DYREKCJA GENERALNA
PODATKI I UNIA CELNA

Podatki Pośrednie i Administracja Podatkowa

Kontrola Stosowania Prawodawstwa UE i Pomocy Państwa w zakresie Podatków Pośrednich

2015-05-06

Bruksela, dnia 29 AVR. 2015

TAXUD.C3/MW D(2015) 1768756 - 1826674
MWa/cs - EU/TVA/12/4003/pl-preclosure-PL
(ex-DE/TVA/12/CHAP-437)

Urzędnik prowadzący sprawę:

Monika Waloszczyk

Monika.waloszczyk@ec.europa.eu

Sz.P. Marek Kalinowski
Kancelaria Radców Prawnych
Kutnik Kalinowski i Partnerzy
ul. Batorego 5
87-100 Toruń
POLSKA

Szanowny Panie!

Piszę w nawiązaniu do Pana skargi z dnia 2 lutego 2012 r. dotyczącej kwestii związanych z opodatkowaniem sprzedaży w trybie egzekucyjnym, zarejestrowanej pod sygnaturą DE/VAT/12/CHAP 437.

We wspomnianej skardze stawia Pan kilka zarzutów dotyczących art. 18 polskiej ustawy o podatku od towarów i usług, która nakłada na organy egzekucyjne oraz komorników sądowych obowiązek pobierania podatku VAT od dostaw towarów dokonywanych w trybie egzekucji oraz przekazywania go władzom podatkowym.

Chciałabym Pana poinformować, że w związku z informacjami, które Pan dostarczył, służby Komisji zwróciły się do władz Polski za pośrednictwem platformy EU Pilot (nr ref. EU/4003/12 -- proszę o podawanie tej sygnatury w ewentualnej dalszej korespondencji) o komentarz w sprawie postawionych przez Pana zarzutów.

Ponadto w dniu 26 marca 2015 r. Trybunał Sprawiedliwości wydał wyrok w sprawie C-499/13 *Macikowski*, który dotyczył tych samych problemów, na które wskazał Pan w swojej skardze.

W wyroku tym Trybunał stwierdził, że:

- „1. Artykuły 9, 193 i art. 199 ust. 1 lit. g) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisowi prawa krajowego, takiemu jak będący przedmiotem postępowania głównego, który w ramach sprzedaży nieruchomości w trybie egzekucji nakłada na płatnika, czyli komornika sądowego, który dokonał tej sprzedaży, obowiązek obliczenia, pobrania i zapłaty podatku od wartości dodanej od kwoty uzyskanej z owej transakcji w wymaganym terminie.
2. Zasadę proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ona przepisowi prawa krajowego, takiemu jak będący przedmiotem postępowania głównego, na podstawie którego komornik sądowy odpowiada całym swoim

majątkiem za kwotę podatku od wartości dodanej od kwoty uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości dokonanej w trybie egzekucji, w wypadku gdy nie wykona on obowiązku pobrania i wpłacenia tego podatku, pod warunkiem że dany komornik sądowy faktycznie posiada wszelkie instrumenty prawne w celu wykonania tego obowiązku, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

3. Artykuły 206, 250 i 252 dyrektywy 2006/112 oraz zasadę neutralności podatkowej należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisowi prawa krajowego, takiemu jak będący przedmiotem postępowania głównego, na podstawie którego wskazany w tym przepisie płatnik ma obowiązek obliczyć, pobrać i wpłacić kwotę podatku od wartości dodanej z tytułu sprzedaży towarów dokonanej w trybie egzekucji, bez możliwości odliczenia kwoty podatku naliczonego w okresie od początku okresu rozliczeniowego do daty pobrania podatku od podatnika”.

Trybunał zaakceptował status prawny i obowiązek nałożony przez polskie prawo na komorników, jako urzędników odpowiedzialnych za postępowanie egzekucyjne, w kontekście uiszczania podatku VAT z tytułu dostawy towarów sprzedawanych w imieniu dłużnika w ramach postępowania egzekucyjnego, uznając je za zgodne z dyrektywą VAT.

W związku z powyższym art. 18 ustawy o podatku VAT, który pan kwestionuje, nie narusza dyrektywy VAT.

Zachęcam Pana do zapoznania się z cytowanym powyżej wyrokiem oraz zawartymi w nim argumentami. Jest on dostępny na stronie internetowej Trybunału: www.curia.europa.eu.

Dodatkowo, jeżeli chodzi o nałożony na komorników sądowych obowiązek wystawiania faktur potwierdzających czynności egzekucyjne, to zgodnie z informacjami przedstawionymi przez władze polskie, obowiązek ten nałożony został na komorników sądowych jako płatników podatku VAT, bowiem pobranie podatku VAT wiąże się ze sprzedażą towaru za ustaloną cenę, w której będzie się on zawierał. Ponadto zasady wystawiania ww. faktur są identyczne, co do zasady, jak w pozostałych przypadkach uregulowanych w przepisach.

W związku z powyższym chciałabym zwrócić uwagę na treść przepisu art. 220 ust. 1 dyrektywy VAT, z którego wynika, że „każdy podatnik upewnia się, że faktura została wystawiona przez niego, nabywcę lub usługobiorcę, lub w jego imieniu i na jego rzecz, przez osobę trzecią w następujących przypadkach: 1) dostaw towarów lub świadczenia usług dokonywanych przez niego na rzecz innego podatnika lub na rzecz osoby prawnej niebędącej podatnikiem (...)”.

W związku z tym przepisem i biorąc pod uwagę wyżej wymienione okoliczności, nie uznaję za problematyczny nałożony na komornika (występującego jako osoba trzecia) obowiązek wystawienia faktury w imieniu dłużnika, ponieważ nie jest on sprzeczny z dyrektywą VAT, a zwłaszcza z art. 250 i 252.

Co więcej, obowiązek ten zgodny jest z art. 273 dyrektywy VAT. Jak to władze polskie podkreśliły w swoim wyjaśnieniu, nałożenie obowiązku fakturowania na komornika sądowego (płatnika) w przypadku sprzedaży egzekucyjnej jest wyrazem dążenia państwa członkowskiego do zapewnienia, aby podatek wynikający z zawartej transakcji trafił do budżetu państwa. Powyższe leży w interesie Skarbu Państwa, który jest wierzycielem należności podatkowej uzyskanej z egzekucji. Sytuacja podatnika będącego jednocześnie dłużnikiem nie rodzi bowiem pewności, czy należność podatkowa zostanie uiszczona.

W świetle powyższych faktów muszę podkreślić, iż przesłana przez Pana skarga nie daje Komisji podstaw do podjęcia stosownych działań.

Pragnę zatem poinformować Pana, że postępowanie w sprawie Pańskiej skargi zostanie zamknięte.

Jeżeli jednak posiada Pan inne informacje mogące świadczyć o uchybieniu zobowiązaniom państwa członkowskiego, proszę o możliwie jak najszybsze ich przekazanie, nie później jednak niż w terminie czterech tygodni od daty niniejszego pisma.

Z poważaniem,

Micole Wieme
Kierownik działu